

The
CHOSEN
SEZON TRZECI

Przewodnik do odcinków

Drodzy liderzy!

Ten przewodnik pomoże wam w prowadzeniu małych grup, w oparciu o trzeci sezon serialu "The Chosen". Dostęp do filmów możliwy jest między innymi:

- poprzez darmową aplikację mobilną „The Chosen” (Google Play, AppStore),
- na stronie internetowej: <https://watch.thechosen.tv/>,
- na serwisach streamingowych,
- na płytach DVD.

Przewodnik składa się z 8 sesji, odpowiadających 8 odcinkom. Każda z nich trwa od 90 -120 minut, na co składa się: oglądanie filmu, czas na refleksję oraz dyskusję.

Projekcja

Każdy z odcinków jest zaproszeniem do wspólnej podróży. Jej zwieńczeniem może być indywidualna lub grupowa modlitwa. Ten materiał może stać się początkiem studiowania Biblii, społeczności z innymi, rozpoczęcia życia duchowego oraz uczniostwa, które są w stanie przynieść wiele dobrych owoców.

Odcinki trwają 50-90 minut. Po projekcji należy zaplanować co najmniej 30 minut na dyskusję w grupie. W tym celu można skorzystać z materiałów dodatkowych (odnośniki cytatów biblijnych, samodzielnie przygotowanych opisów historycznych i kulturowych, pomagających lepiej zrozumieć kontekst każdego odcinka, pomysły na wykłady itd.).

Każda sesja składa się z 4 części:

1. Projekcji odcinka.
2. Kilku minut na osobistą refleksję.
3. Czasu na dzielenie się przemyśleniami, osobistymi doświadczeniami oraz na pytania, jakie nasunęły się w trakcie oglądania serialu.
4. Zaproszenia do następnego kroku, który pogłębi omówione podczas sesji zagadnienia.

Dobrą zasadą jest przeczytanie z Pisma Świętego konkretnych wersetów cytowanych w danym odcinku oraz zaproszenie do kończenia każdej sesji modlitwą. Jeśli nie masz doświadczenia w prowadzeniu małych grup, zapoznaj się z materiałami udostępnionymi przez stowarzyszenie Alpha Polska, znajdującymi się na końcu tego zeszytu.

Jeśli w danej sekcji pojawia się więcej niż jedno pytanie, dobrze jest zadawać je po kolei, a nie wszystkie naraz. W zależności od liczebności grupy oraz aktywności uczestników, lider może skorzystać z wszystkich pytań lub wybrać tylko te, które wydają mu się najbardziej odpowiednie.

Pomocne może być również przeczytanie wyznaczonych wersetów jeszcze przed seansem, w celu skupienia spotkania na Bożym Słowie, jednocześnie korzystając z bogactwa serialu.

Powrót do domu

Sesja nr 1

Krótkie podsumowanie:

Pierwszy odcinek trzeciej serii spina klamra - spotkania Mateusza z ojcem. Podczas pierwszego spotkania konflikt eskaluje, aż do punktu kulminacyjnego, czyli zerwania więzi. Odcinek kończy się ponownym spotkaniem - widzimy poruszonego Mateusza, który decyduje się stawić czoła trudnym relacjom rodzinnym.

W tym odcinku Jezus wzywa do pojednania z bliźnimi, a Jego słowa trafiają do uczniów i innych słuchaczy, bardzo precyzyjnie odnosząc się do ich osobistych zmagañ czy wątpliwości, konfrontując ich życie. Jan Chrzciciel stwierdza też w rozmowie z Andrzejem: „*Co zapamiętałeś?*” i zwraca uwagę, że w każdym przesłaniu Jezusa jest zawsze coś skierowanego bezpośrednio do każdego słuchającego.

Czas osobistej refleksji:

Co najmocniej przemówiło do Ciebie w tym odcinku? Czy są to sprawy powiązane z Twoim osobistym doświadczeniem? Czy ta obserwacja pobudza Cię do konkretnego działania?

Czas dyskusji:

Przyjrzyjmy się bliżej trzem postaciom z tego odcinka: Judasz, Joanna i Andrzej. Wszyscy doznają przemiany pod wpływem nauczania Jezusa. Judasz, mimo zdziwienia swojego współnika (Hadada), decyduje się zostawić wszystko, co ma i naśladować Jezusa. Joanna odkrywa, jak inne jest zwiastowanie Jezusa od tego, w czym wyrosła. Andrzej dojrzewa do zaufania i odrzucenia strachu.

1. Andrzej przyznaje, że ranił innych, bo się bał. Czy zauważasz podobne reakcje u siebie?
2. Rozmowa Andrzeja z Szymonem pokazuje, jak bracia dostrzegli, że za rzadko doceniają siebie nawzajem. Czy pamiętasz o tym, by wypowiadać dobre słowa w stosunku do osób, które są dla Ciebie ważne?
3. Hadad zadał Judaszowi pytanie: „*Co Jezus może zaoferować Tobie?*” Zobaczyliśmy, że Judasz ma pewne wyobrażenie o tym, kim jest Jezus. Czy zastanawiałeś się nad tym czy i Ty nosisz w sobie pewne oczekiwania względem działania Jezusa? Jeśli tak, to czy konfrontujesz je z tym, co On sam mówi o sobie w Piśmie Świętym?
4. „*Wdzięczność za jedzenie, mimo że nie zdajesz sobie sprawy, że umierałaś z głodu*”, tak Jan

Chrzciciel trafnie opisuje stan Joanny po spotkaniu z Chrystusem. Jeśli w jakimś momencie swojego życia identyfikowałeś się z takim opisem, to czy jesteś gotowy o tym opowiedzieć?

Odnosińki do fragmentów Pisma Świętego:

- *Ew. Mateusza 5,1 - 7,29*
- *Księga Liczb 6,24-26*

Następny krok:

Jezus zwraca się do Judasza: „*Staraj się być, taki jak ja*”. To proste wezwanie do naśladowania Go. Jaką jedną, konkretną rzecz możesz uczynić, by osobiście odpowiedzieć na to stwierdzenie?

Posłani

Sesja nr 2

Krótkie podsumowanie:

Pojednanie, rozesłanie i... cierpienie. To tych tematów dotyka drugi odcinek tego sezonu. Możemy być obserwatorami trudnych emocji bohaterów i przyglądać się, jak sobie z nimi radzą. Zdajemy sobie sprawę, że najprawdopodobniej nie różnili się oni tak bardzo od nas, a ich codzienne zmagania nie były drastycznie inne niż nasze.

Słyszemy słowa Jezusa, który podkreśla, że posyła uczniów, by nieśli Królestwo Boże wszystkim tym, którzy potrzebują ratunku. Początkowo, wizja takiej odpowiedzialności jest dla uczniów zaskakująca, a nawet przytłaczająca. Zdają sobie sprawę z nowego etapu, na jaki wkracza ich naśladowanie Mistrza i jakie może to mieć konsekwencje, nie tylko dla nich samych, ale również dla osób im bliskich. Przygotowują się do powierzonej misji w zaufaniu, że doświadczyli działania Jezusa osobiście i teraz wystarczy, że poniosą je dalej.

Czas osobistej refleksji:

„Nie trzeba czuć się inaczej, żeby robić wielkie rzeczy” - tak zwrócił się Jezus do swoich uczniów w tym odcinku. Równocześnie przypomniał im, że po tym, jak osobiście odpowiedzieli na Jego powołanie, żaden z nich nie jest już tym, kim był wcześniej.

Co to według Ciebie oznacza: spotkanie z Jezusem, które przemienia i Jego powołanie, by służyć Mu tym, co mamy i co potrafimy?

Czas dyskusji:

Jedną z osób, które stawia czoła konsekwencjom rozesłania uczniów jest też żona Szymona, Eden. Decyzja Nauczyciela głęboko porusza też Jakuba Mniejszego. Widzimy również kontynuację wątku rodzinnego Mateusza, ponieważ okazuje się, że także jego rodzice doznali przemiany pod wpływem spotkania Jezusa.

1. Ojciec Mateusza, Alfeusz, przyznaje, że i on zachował się niewłaściwie w ich relacji. Spotkanie Jezusa i konfrontacja z Jego nauką zmieniły go, a w konsekwencji otworzyły drogę do pojednania. Nie odbyło się ono jednak bez przyznania się do winy i otwarcia na drugiego człowieka. Wybaczenie to dar, który trzeba też wyraźnie zakomunikować, podobnie jak stało się podczas rozmowy Mateusza z Alfeuszem. Czy doświadczyłeś podobnego uzdrowienia w swoich relacjach z bliskimi?
2. Eden, żona Szymona szczerze opowiada mężowi o swoich odczuciach, podczas, gdy mąż był

poza domem. Widzimy, jak oboje spędzają czas na otwartej rozmowie. Są uważni na siebie i swoje uczucia, co sprawia, że widzimy bliskość, której doświadczają, mimo zupełnie innych trudności, z którymi każde z nich radzi sobie na co dzień.

Czy pielęgnujesz relacje z osobami, które kochasz, poprzez poświęcanie im niezakłóconej niczym uwagi? Co może się dziać, gdy spada to z listy naszych priorytetów?

3. Jakub Mniejszy - w tym odcinku widzimy go jako tego, który nie zawsze ma odwagę zadawać pytania, tym bardziej te, które nosi głęboko ukryte w sobie. Kiedy otwiera się przed Jezusem, On łagodnie prowadzi go w rozmowie: *„Kiedy odkryjesz, że prawdziwa siła kryje się w słabości i gdy dokonasz tego w moim imieniu, Twoje działanie będzie trwało przez pokolenia”*. Wiara w obliczu cierpienia to temat, który ciężko jest zrozumieć, także nam dzisiaj. Ludzkość zmagła się, zмага i nadal będzie z nim zmagać, ale Jezus obiecuje, że kocha nas, a w Jego Królestwie nie będzie już cierpienia. Jakie znaczenie ma ta obietnica dla Ciebie?

Odnosniki do fragmentów Pisma Świętego:

- Ks. Joba 1,21,
- Ew. Mateusza 10,5-15,
- Ew. Marka 6,1 - 13,
- Ew. Marka 6,30-32

Następny krok:

Jezus wzywa do tego, by stać się Jego uczniem i chce nas widzieć współdziałających z Nim. Docenia nasze własne pomysły na to, co możemy zrobić, a równocześnie chce, byśmy stawali się bardziej wyczuleni na Jego głos i wskazówki. Dla każdego ma zadanie i widzi naszą odmiennność, jako wyjątkowość, która ma potencjał, by przyczynić się do budowania Jego Królestwa.

Zastanów się nad tym, czy w Twoim życiu jest jakieś wezwanie, na które jeszcze nie odpowiedziałeś? Czy to czas, by zająć się tą sprawą?

Lekarzu, ulecz się sam

Sesja nr 3

Krótkie podsumowanie:

W tym odcinku historia wkracza na zupełnie inny poziom. Nie ma już odwrotu. Jezus konfrontuje ludzi ze swoją misją, co wywołuje nie tylko silne emocje, ale i reakcje ludzi, którzy go słuchają. Padają oskarżenia, nawet od tych, którzy wcześniej sami doświadczyli Jego mocy. Czas ostatecznego wykonania się Bożej woli jeszcze nie nadszedł, ale ból i cierpienie stają się bardzo realne.

Czas osobistej refleksji:

Jezus mówi do uczonych w Piśmie i do zebranego ludu słowa o wdowie z Sarepty, z historii ze Starego Testamentu: „(...) była wystarczająco głodna by wiedzieć, że potrzebuje Boga i ma być Mu posłuszna”. Zwraca tym uwagę na głód w stosunku do Boga, ale też na zdawanie sobie sprawy, w jakim stanie się znajdujemy: aby przyjąć dar łaski, trzeba być świadomym swojej potrzeby i otwartym na Niego.

Czy doświadczyłeś takiej desperacji, która otworzyła w Twoim życiu drogę do zaufania Bogu?

Czas dyskusji:

Jezus opowiada o duchowym długu, od którego przynosi uwolnienie. Nie skupia się na pomście czy karze, ale na łasce. To wywołuje oburzenie w synagodze, a w następstwie podział w społeczności i odrzucenie Go. Przyjrzyjmy się dwóm postaciom z tego odcinka: Mesjaszowi i człowiekowi, który się Nim zgorszył, mimo że doświadczył wcześniej Jego mocy.

1. Jezus - Syn Boży, Mesjasz, człowiek. Widzimy Go zmęczonego, wzruszonego. Obserwujemy Jego relację z matką i przypominamy sobie, że był synem, wychowywanym przez ziemskich rodziców. Dbali o Niego i w Bożej mądrości prowadzili we wczesnym wieku. To sprawia, że lepiej rozumiemy słowa Pisma Świętego, w których zawiera się przekaz, że Jezus doświadczył wszystkiego, oprócz grzechu. Bywał zmęczony, głodny, zasmucony i odrzucony, także przez społeczność, w której wcześniej żył i pracował. Dzięki temu wierzymy, że nasze trudności nie są Mu obce.

Gdy zostajesz sam na sam ze sobą, dostrzegając tylko swoje cierpienie - czy wierzysz, że On Cię widzi i rozumie?

2. Do tej pory Żydzi próbowali zapewnić sobie przychylność Adonai przestrzeganiem Prawa, wiedzieli, że są Narodem Wybranym i uważali, że to wystarczy. Jezus to zmienia, co rozpoczyna rozłam. Rafi - jeden z bohaterów tego odcinka, ukazany jest jako ten, który doświadczył cudu Jezusa, przemienienia wody w wino. W momencie, gdy Jezus mówi o duchowym

długu i łasce, konfrontując pobożnych Żydów, Rafi Go odrzuca. Zapowiada to również to, co wkrótce nastąpi - Jezusa ukrzyżowali także ci, którzy doświadczali Jego działania.

„Jeśli nie uznasz, że jesteś duchowo ubogi i zniewolony, jeśli nie zdasz sobie sprawy, że potrzebujesz roku łaski Pana - nie będę mógł Cię zbawić”. Czym różni się to stwierdzenie wypowiedziane kiedyś na Bliskim Wschodzie w synagodze od tych, które słyszymy dziś, siedząc w ławkach i na krzesłach podczas spotkań takich, jak to? Przyjmujemy je do swojego życia, czy wybieramy raczej postawę Rafiego?

Odnosniki do fragmentów Pisma Świętego:

- Ew. Łukasza 4,16-30
- Ks. Izajasza 61,1-2

Następny krok:

Serialowy Józef modlił się o to, by właściwie prowadzić Jezusa w Jego wczesnych latach. Czy modlisz się o mądrość w swoich relacjach z bliskimi Ci osobami? Czy jest osoba, której mógłbyś poświęcić więcej swojego czasu i uwagi, by Wasza relacja dobrze się rozwijała? Co możesz zmienić w swojej codzienności, by tak się stało?

Oczyszczenie cz. 1

Sesja nr 4

Krótkie podsumowanie:

Czwarty odcinek tej serii rozpoczyna się niezwyklejmi znakami i cudami, jakie stają się udziałem wielu ludzi, za pośrednictwem rozesłanych, głoszących z odwagą uczniów: ślepi widzą, głusi słyszą, ludzie doświadczają wolności. Nauka Jezusa zaczyna dotykać ludzi z różnych warstw społecznych na coraz szerszą skalę, widzimy siłę, która objawia się w słabości. Równocześnie fabuła odcinka daje nam okazję zobaczyć, jak rodzi się dystans między dwoma bliskimi sobie osobami i cierpienie wykluczonych społecznie jednostek z powodu wielu zasad, których należy przestrzegać.

Czas osobistej refleksji:

Uczniowie rozmawiają o tym, czego doświadczyli podczas swoich podróży. Widzimy ich różne podejścia do tego, co się działo. Jeden z nich stwierdza: „*Gdy głosiłem, czułem jakby to On dawał mi słowa*”, a inny zauważa „*Mówiłem o rzeczach, którymi nie żyję*”. Podsumowują to słowami, że to Jezus jest Mesjaszem, a nie oni.

Gdy nasze słowa i deklaracje mają odzwierciedlenie w tym, jak żyjemy na co dzień można powiedzieć, że jesteśmy ludźmi spójnymi wewnątrz i żyjemy w zgodzie z tym, co wyznają nasze usta. Jak to zdanie odnosi się do Twojego życia? Czy to, co wyznajesz ustami przejawia się też w tym, jak żyjesz?

Czas dyskusji:

W tym odcinku poznajemy bardziej osobiste historie bohaterów. Cierpiące w samotności Eden i Weronika zmagają się z trudnościami, a przez to zaczynają się przed sobą otwierać. Szymon, jeden z najbliższych towarzyszy Chrystusa jest zmęczony tym, co się dzieje i sfrustrowany atmosferą w swoim domu. Przeczytaj poniższe podsumowania tych trzech historii:

1. Eden - jej niewypowiedziane potrzeby i myśli prowadzą w stronę budowania muru obronnego w jej relacji z mężem. Wybiera drogę braku komunikowania tego, co dla niej ważne. „*Może chodzi o to, czego nie zrobiłeś?!*” wyrzuca w twarz mężowi. Czeką, aż Szymon domyśli się, w czym tkwi sedno problemu, narasta w niej zgorzknienie, które przyczynia się do coraz większego oddalania się od siebie obu współmałżonków.
2. Weronika - podczas jednej ze scen słyszy: „*Nie wolno Ci! Wstydz się!*” Te słowa natychmiast ponownie zdruzgotały jej mozolnie podtrzymywaną resztkę nadziei na odnalezienie swojego miejsca w społeczeństwie. Przeszywają ją jak strzała i przypominają, że nie jest w stanie zrobić

nic, by powrócić do normalnego życia, mimo że ciągle próbuje. Pozostaje odrzucona i nieczysta.

3. Szymon - został przemieniony i poświęcił się całym sercem temu, by podążać za Nauczycielem, zafascynowany Jezusem. Widzimy, jak i on doświadcza zmęczenia trudami służby. To człowiek oddany, zapalony dla Chrystusa, który mierzy się z ceną, jaką można zapłacić za brak uważności na stan, w jakim znajdują się bliskie nam osoby. Skupienie na własnym zmęczeniu utrudnia mu zauważenie tego, co dzieje się z Eden, a gdy próbuje to naprawić, dystans między nimi wydaje coraz trudniejszy do pokonania. Znalazł się w impasie, choć nie rozumie, jak to się stało.

Jak te historie mogą nam pomóc zrozumieć uniwersalne ludzkie emocje? Czy na obecnym etapie życia utożsamiasz się, z którąś z nich? Jeśli tak to, z którą i dlaczego?

Odniesienia do fragmentów Pisma Świętego:

- *Ew. Mateusza 9,35-11,1*

Następny krok:

W tym odcinku jesteście też świadkami rozmowy Tamar i Marii Magdaleny. Każda z nich ma inną przeszłość, każda z nich postrzega swoją historię, jako tę trudniejszą. Czy by zrozumieć jeden drugiego potrzebujemy licytować się o to, kto ma za sobą cięższe doświadczenia? Każdy z nas ma swoją historię, podobnie jak bohaterowie tego odcinka. W kolejnym tygodniu spróbuj ćwiczyć się w słuchaniu bliskich i tych, których spotkasz na swojej drodze. Zobacz, czy atmosfera Waszych interakcji się zmieni i zaobserwuj to, co będzie się działo, gdy nastawisz się na wysłuchanie drugiej osoby, bez osądzania.

Oczyszczenie cz. 2

Sesja nr 5

Krótkie podsumowanie:

Wiara - oto motyw przewodni odcinka. Jezus czyni kolejny cud, a w osobistym spotkaniu zmienia rzeczywistość kobiety, która od kilkunastu lat cierpiała fizycznie i psychicznie. Wydała swoje pieniądze na poszukiwanie ratunku u lekarzy, a mimo to była wykluczona i opuszczona, ponieważ w kulturze i Prawie żydowskim pozostawała nieczysta. Przywódcy religijni są zbulwersowani tym, co się dzieje. Coraz większe tłumy podążają za Nim - jedni robią to, by zobaczyć cud, inni - ponieważ rozpoznają w Nim Mesjasza. Świadkiem tych wydarzeń jest żona Szymona, Eden, zmagająca się w ukryciu ze swoim ogromnym bólem.

Czas osobistej refleksji:

„Jest czysta”.

Jezus całkowicie odmienia los cierpiącej kobiety, która uwierzyła i rozpoznała Go, jako swój ratunek. Z determinacją sięgnęła, by dotknąć choć Jego szaty, a w konsekwencji odchodzi w pokoju, zostawiając za sobą przeszłość.

Spotkanie z Jezusem odmienia rzeczywistość. Czy jest jakaś zmiana, której bardzo pragniesz w swoim życiu, a wiesz, że nie możesz dokonać jej samodzielnie?

Czas dyskusji:

Uczniostwo to relacje. Relacja z Bogiem i z ludźmi we wspólnej podróży życia. Jezus miał relacje z uczniami, a wspólnie razem funkcjonowali pośród innych ludzi. Nie byli „pojedynczymi wyspami”. Wspólnota to nie tylko miejsce uczenia się o Bogu, ale i zachęcania do osobistej relacji z Nim i bliźnimi. Zobacz trzy przykłady relacji z tego odcinka:

1. Relacja z Jezusem - Jair. To człowiek, któremu pozycja gwarantowała dostęp do przywódców religijnych. Jednocześnie to on najlepiej wie, że czasami zbyt duża wiedza przeszkadza, by w tym, czego jesteśmy świadkami, dostrzec coś niezwykłego. Weryfikował proroctwa i poświęcił czas na studiowanie Pism, jednak dopiero otwarte jednocześnie i umysł, i serce doprowadziły go do osobistego wyznania wiary.

„Znam Cię” - tak Jair mówi o Jezusie. Jakie słowa Ty mógłbyś wypowiedzieć dzisiaj o Jezusie?

2. Nawiązywanie relacji z ludźmi wokół nas - Gajusz i Szymon. Gajusz podczas rozmów

z Szymonem stwierdza, że przeprosiny nie działają, jeśli nie wiemy za co przepraszamy. Nawet, jeśli robimy to szczerze. Ta postać jest baczny obserwator otoczenia, zwraca uwagę na motywację ludzi. Porady Gajusza wynikają z jego własnego doświadczenia, a wspólna praca Gajusza i Szymona sprawia, że obaj mężczyźni zaczynają się przed sobą otwierać. Czy masz wokół siebie ludzi, z którymi możesz rozmawiać o trudnych dla Ciebie sprawach osobistych? Jak postrzegasz ich obecność w swoim życiu - czy są to relacje budujące czy destruktywne?

3. Cierpienie w relacjach - Eden. Cierpienie Eden pozostaje nadal zakryte dla innych. Emocje, których doświadcza są trudne do opisanie i zrozumienia dla tych, którzy nie przeszli przez doświadczenie straty. Ciężar, który niesie jest niewyobrażalny i trudny do uniesienia w pojedynkę.

Czy w Twoim otoczeniu są osoby, którym to Ty możesz zaoferować wsparcie w cierpieniu lub po prostu swoją obecność?

Oдноśniki do fragmentów Pisma Świętego:

- Ew. Marka 5,21-43
- Ew. Mateusza 9,14-17
- Ks. Jeremiasza 2,13

Następny krok:

Szukając Jezusa, Jair mówi: „Zabierz mnie do Niego!”. Jaka jest rola osób, które już uwierzyły i są uczniami względem tych, którzy poszukują? Czy jest w Twoim życiu ktoś, kto potrzebuje Jezusa i jest gotowy, byś pomógł mu się z Nim spotkać? Być może nigdy nie poznasz ostatecznego efektu takiego spotkania, ale czy możesz być, tym, który wskaże na Jezusa? Z kim możesz porozmawiać o Jezusie w nadchodzących dniach?

Miasto namiotowe

Sesja nr 6

Krótkie podsumowanie:

To odcinek z kilkoma bardzo trudnymi rozmowami, podczas których bohaterowie dotykają bolesnych spraw. Słyszymy również o poruszeniu, które wywołują nauki Jezusa i widzimy tego efekty, które nie dla wszystkich są pozytywne. Mimo to ludzie pragną więcej i każde spotkanie wzbudza coraz silniejsze emocje (także u faryzeuszy), tymczasem Jezus zaczyna działać otwarcie, nie bacząc na swoją reputację ani na konsekwencje oburzenia przywódców religijnych czy zainteresowanie władz rzymskich.

Czas osobistej refleksji:

Szymon Zelota składa świadectwo nie tylko o odrzuceniu sztyletu, ale przede wszystkim dawnego stylu życia, by podążać za Jezusem. Wierzy w Mesjasza i za tę wiarę jest gotowy oddać życie. „Szymon Sykarius - nie żyje” - taki raport zda o Szymonie Zelocie członek zakonu. Jak rozumiesz to stwierdzenie? Dlaczego właśnie takie słowa zostały wypowiedziane?

Czas dyskusji:

Jezus głosi wyzwolenie, które jest czymś więcej niż uwolnieniem z fizycznych więzów, mówi też o nadejściu Królestwa Niebios. W przypowieściach i metaforach (które były częścią kultury żydowskiej) mówi o tym, że nie można nalewać młodego wina do starych bukłaków, a uczniowie zaczynają coraz lepiej rozumieć, co Nauczyciel ma na myśli. Zobacz jak trudne rozmowy prowadzą do leczenia ran, na przykładzie historii bohaterów tego odcinka:

1. Uprzedzenia - poczucie bycia gorszym, nie dość dobrym, resentment, zazdrość, porównywanie się ze sobą. Te uczucia, trochę nieudolnie skrywane w ostatnim czasie, dają o sobie znać i nie ma już odwrotu od trudnej rozmowy między Tamar i Marią Magdaleną. Ból, który nosi każda z nich zostaje nazwany i ubrany w słowa, które ranią. Jednak kobiety podejmują walkę o to, by go przepracować i uzdrowić swoją nadszarpniętą relację. Ten przykład pokazuje, że takie rozmowy są konieczne nie tylko między członkami rodziny, ale także między przyjaciółmi czy znajomymi i choć są niezwykle trudne i niekomfortowe to prowadzą do poprawy jakości naszych relacji.

Jak często decydujesz się na konfrontację i odsłaniasz swoje prawdziwe uczucia, gdy doświadczasz trudnych emocji? Jaki jest finał takich rozmów? Czy umiesz rozmawiać o tym, co czujesz, bez ranienia innych z premedytacją? Czy Twoje słowa niszczą czy budują?

2. Ból i gorycz - brak zrozumienia, rozpacz, żal, oddalenie, wyrzuty - to wszystko staje się udziałem Szymona i Eden, gdy dochodzi między nimi do rozmowy o tym, co się wydarzyło. Ich wzajemne potrzeby, takie jak na przykład potrzeba bliskości, bycia wysłuchanym czy zaopiekowanym nie były zaspokajane i przepaść między małżonkami rosła. Gdy dochodzi do tego, że wypowiadają na głos swoje frustracje i ból, są w stanie wykonać pierwszy krok, by ponownie się do siebie zbliżyć, pomimo cierpienia.

Jak komunikujesz swoje potrzeby osobom, które są dla Ciebie ważne? Czy sam cierpiąc, ranisz też innych swoimi słowami, a może ukrywasz przed nimi swój ból i powoli się oddalasz? Jaką cenę płacimy za obranie takich postaw? Jak wybrać inną ścieżkę i czy jest to możliwe w naszej codzienności?

Odnośniki do fragmentów Pisma Świętego:

- Ew. Mateusza 11,2-15
- Ew. Łukasza 7,18-23

Następny krok:

Tamar zwraca się do Marii Magdaleny: „Przykro mi, że czujesz wstyd i żal. To musi być bolesne, ale Jezus Ci przebaczył”, a lekko zaskoczona Maria Magdalena zastanawia się nad tymi słowami.

Jeśli to zdanie i Ciebie pobudza do refleksji w kontekście życia we wstydzie i żalu to znajdź w najbliższym czasie osobę, przed którą będziesz mógł się odsłonić i wyznać, że sobie nie radzisz. Rozważ poproszenie o wspólną modlitwę.

Uszy do słuchania

Sesja nr 7

Krótkie podsumowanie:

Bardzo często trudno nam zrozumieć to, co nas spotyka. Nasze historie przeplatają się z historiami innych, na przykład poprzez konsekwencje ich wyborów, na które nie mamy wpływu. W tym odcinku bohaterowie stawiają czoła konsekwencjom czynów, na które nie zawsze mieli bezpośredni wpływ: Tomasz jest zasmucony brakiem powodzenia swojej misji, Jan sfrustrowany prośbą Jezusa, a Filip i Andrzej tym, że ich nauczanie doprowadziło do eskalacji konfliktu między mieszkańcami Dekapolis. Ludzie mimo zatwardziałych serc, zaczynają dopominać się znaków, a uczniowie uczą się sobie radzić z tym, że droga podążania za Mistrzem nie jest prosta. Jednak w tych trudnościach i naciskach Jezus zapewnia o tym, co jest najistotniejsze: o swojej miłości.

Czas osobistej refleksji:

„Czasami Bóg posyła gołębicę”.

Maria Magdalena zauważyła niecodzienny znak, który pomógł jej skierować kroki na spotkanie z Jezusem. Bóg pojawia się w naszym życiu, często w nieoczekiwany sposób: poprzez symbol, świadectwo drugiego człowieka, niecodzienne spotkanie czy osobiste przeżycie. Zaprasza nas do siebie, nawet jeśli my czujemy się niegodni.

Czy odczytujesz Boże zaproszenie do osobistej relacji z Nim? Jak na nie odpowiesz?

Czas dyskusji:

Na swojej drodze spotykamy ludzi z różnymi historiami. Te historie mają moc nas przemieniać. W tym odcinku Mateusz i Jan poznają historie, które w konsekwencji przemieniają ich serca.

1. Historia wykupienia - to historia pasterza, ojca rodu, który postanawia dobrowolnie poświęcić się za swoją rodzinę. Wykupuje długi swych synów i oddaje się w ręce rzymskich władz. Przekazuje przy tym swój najcenniejszy zasób - symbol wiary. Mimo że Mateusz nie od razu pojmuje znaczenie tego aktu, jest nim poruszony do głębi. Jego poruszenie kontrastuje ze spokojem i pewnością, którą posiada pasterz, gotowy spotkać się ze swoim Stwórcą. Ta historia zapowiada inną ważną historię, w której obciążający dług też zostanie wykupiony przez doskonałą ofiarę.

Który moment tej historii do Ciebie przemawia? Czy doświadczyłeś kiedyś podobnie przemieniającej życie historii?

2. Historia o kryzysie wiary - tę historię poznaje Jan, którego zadaniem było poczekać na Szymona. Początkowo rozczarowany decyzją Jezusa, Jan jest zdenerwowany i brak mu uważności, by dostrzec to, co się dzieje z jego współbratem. Najchętniej zostawiłby Szymona i ruszył na dalszą misję bez niego. Jezus upomina go, że to nie jest podejście, które On stosuje względem ludzi, którzy cierpią. Gdy Jan staje się świadkiem kryzysu wiary Szymona, jego rozgoryczenia i wściekłości - zmienia swoje nastawienie. Zaczyna słuchać i przypominać Szymonowi, że Jezus nie obiecywał idealnego życia tu na ziemi, ale obiecał, że będzie z nami.

Czy jesteś uważny w relacjach ze swoimi bliskimi? Czy podobnie jak Jan wolisz przeć naprzód i frustruje Cię, gdy potrzebujesz zwolnić i zająć się bliskimi? Jakim towarzyszem jesteś, gdy ktoś w Twoim otoczeniu przeżywa trudności?

Odnosińki do fragmentów Pisma Świętego:

- Ks. Estery 9,1
- Ew. Łukasza 14,16-24
- Ks. Izajasza 42,1
- List do Rzymian 15,12
- Ew. Mateusza 13,24-30, 13,36-43
- Ew. Marka 7,31-37

Następny krok:

Jezus wzywa: „*Kto ma uszy niechaj słucha*” i często posługuje się przypowieściami, przez które objawia słuchaczom prawdy Królestwa Bożego. Jedna z nich mówi o przyjęciu, na które Pan zaprosił wielu ludzi, lecz nie wszyscy skorzystali z zaproszenia. W tym odcinku widzimy, jak nowina o Jezusie dociera do coraz większej liczby pogan, co dla Żydów było trudne do zrozumienia, mimo że znali prorocтва, które to zapowiadały.

Przyjrzyj się swojej postawie: czy są sytuacje, w których czujesz się zgorzony tym, kto rozpoczyna swoją osobistą relację z Jezusem? Sprawdź czy w Twoim sercu nie kryją się uprzedzenia względem innych wierzących lub niewierzących? Podejmij wyzwanie i w najbliższym tygodniu staraj się patrzeć na otaczających Cię ludzi oczami Jezusa: z miłością. Zapisuj swoje przemyślenia w tym temacie, by podzielić się nimi na następnym spotkaniu.

Nakarmienie tłumu

Sesja nr 8

Krótkie podsumowanie:

Jezus mówi o tym, że Królestwo Boże jest otwarte dla wszystkich i Jego Ojciec zaprasza do siebie i Żydów, i pogan. Te słowa są bluźnierstwem dla przywódców religijnych, ale jednocześnie okazują się lekarstwem dla skłóconych mieszkańców miast. Jezus naucza o wierze, pokorze i pokoju, karmiąc słuchaczy pokarmem duchowym, ale także dostrzegając ich potrzeby fizyczne. Nauczyciel z Nazaretu zaprasza do wspólnej modlitwy zdezorientowanych i zagniewanych. „Zwiększ naszą wiarę” - staje się modlitwą wielu słuchających go ludzi.

Czas osobistej refleksji:

Chłopiec przynosi swoje pięć chlebów i dwie ryby. „Tyle wystarczy, mogę z tym dużo zrobić” - odpowiada Jezus. Efektem jest nakarmienie kilku tysięcy ludzi.

Czy jest coś skromnego, co możesz oddać Jezusowi, by On się tym zajął? Sprawdź, co może się stać, gdy zaufasz Mu z tym, co masz, nawet jeśli według Ciebie to nieporównywalnie mało w stosunku do potrzeb, które widzisz wokół.

Czas dyskusji:

Żydzi w swojej kulturze posługują się wieloma zasadami, a część ich poznawania świata to zadawanie pytań i dociekanie faktów. W tym odcinku padają ważne pytania, zobacz trzy z nich, które mogą się okazać aktualne także dzisiaj:

1. Leander pyta Jezusa: „Dlaczego jednych inspirujesz i przyciągasz, a innym grozisz, wzbudzając odrazę”?

To pytanie można uznać za aktualne w każdym czasie, także obecnie. Osoba Jezusa zazwyczaj wzbudza skrajne emocje - jednych przyciąga do siebie, a inni na to imię reagują odrazą, odrzucając Mesjasza. Dziś jest podobnie, jak w czasach, gdy Jezus chodził po ziemi. Jaka jest Twoja reakcja na to imię? Co Ty zrobisz z Jezusem?

2. Przywódcy religijni pytają zgromadzonych: „Czy Jezus łamał chleb z poganami”?

Pilnowanie przestrzegania Prawa stało się dla przywódców religijnych nadrzędną wartością. Widzimy tego przykład w scenie spotkania Szmuela z Naszonem, gdy rabin strofuje przybysza za niewłaściwy strój. Tymczasem nauka Jezusa burzy zastany porządek. Przywódcy religijni nadal skupiają się jedynie na zachowaniu czystości zasad, kompletnie ignorując, jakie są owoce

nauczania Jezusa: nowa jakość w relacjach między skłóconymi ludźmi, ulga dla cierpiących, nauka o miłosierdziu, pokorze i Królestwie Bożym. „*Mówię mu, że Bóg dokonał cudu, a on: ale jadł z niewłaściwymi ludźmi!*”, kwituje zdumiony jeden z zagadniętych przez rabinów słuchaczy.

Na co Ty zwracasz uwagę? O co walczysz z wielką żarliwością?

3. Szymon zadaje pytanie Jezusowi: „*Dlaczego?*”

Widzimy, jak cierpiący Szymon nadal wierzy, nie potrafi jednak zrozumieć działania swojego Nauczyciela. Jezus mimo to nie gani Szymona, nie odrzuca za jego wątpliwości i trudne pytania. Jest przy nim i tłumaczy, że nadal tak będzie.

To pozwala nam pamiętać, że mamy prawo cierpieć, mieć pytania i nie rozumieć braku oczekiwanych przez nas odpowiedzi. Najlepszym miejscem w tych zmaganiach jest bycie blisko Jezusa. Nawet, gdy widzimy, jak Bóg odpowiada na modlitwy innych ludzi, potrzebujemy mieć wiarę, że On o nas nigdy nie zapomni. Jezus wybrał Szymona, ale jego życie nie było przez to wolne od cierpienia, trosk i momentów zwątpienia.

Jak ma się Twoja wiara na tym etapie życia?

Odnosniki do fragmentów Pisma Świętego:

- *Psalm 77*
- *Ew. Marka 6,35-52*
- *Ew. Mateusza 14,13-33*
- *Ew. Łukasza 17,6; 20*
- *Ew. Mateusza 13,3-53*

Następny krok:

Josif towarzyszy Eden w jej bólu, przypominając, że możemy nie rozumieć tego, co nas spotyka, być złymi czy sfrustrowanymi i w swojej desperacji też zwracać się do Boga, bo „*(...) nie chodzi o Rabina, ale o Boże Słowo, które może Ci przekazać*”. Kobieta znajduje ukojenie w słowach przytoczonego Psalmu i za radą Josifa modli się nimi za siebie i swojego męża.

Czy zmagasz się z bólem, frustracją, gniewem, wątpliwościami? Czy masz relacje z osobami, które w trudnych chwilach mogą być dla Ciebie wsparciem? W nadchodzących dniach znajdź miejsce i osobę, dzięki którym będziesz mógł przybliżyć się do Boga ze swoim ciężarem na sercu. Jeśli nie wiesz jak się modlić, poproś o wsparcie we wspólnej modlitwie.

Wskazówki dla lidera grupy

Grupy dyskusyjne wokół serialu The Chosen mają na celu dzielenie się Bożą miłością poprzez budowanie relacji, jaką jest przyjaźń. Najlepsze, co możesz zrobić jako lider, to ciepło przywitać uczestników, uważnie słuchać, okazywać im miłość i szacunek wobec ich odmierności.

Cele i założenia grupy

Stworzenie okazji do swobodnej wypowiedzi, badania tematów poruszonych podczas sesji oraz samodzielnego odkrywania znaczenia Ewangelii, do budowania relacji, zawiązywania przyjaźni i wspólnego wzrostu. Ale celów jest znacznie więcej!

Rozmiar grupy

Rozmiar grupy zależy od warunków (dom, budynek kościoła/wspólnoty lub inne miejsce spotkań grupy), jednak niezależnie od tego optymalny rozmiar grupy to od 7 do 10 osób. Dobrą praktyką jest wzięcie na siebie roli lidera i dobranie sobie pomocnika, co pozwoli na zachowanie dynamiki spotkania.

Przewodnictwo

Najlepszym liderem nie jest ten, kto zna odpowiedź na każde pytanie, ale ten, kto potrafi słuchać.

Rolą lidera jest rozpoczęcie dyskusji, w której każdy będzie miał okazję by wyrazić swoje zdanie (a nie udzielać poprawnych odpowiedzi na wszystkie pytania).

W miarę możliwości dobrym rozwiązaniem będzie podzielenie obowiązków między lidera i jego pomocnika.

Lider

- wita uczestników,
- przedstawia się (w zabawny sposób: nazywam się..., lubię..., nie przepadam za...); ułatwia zapoznanie się uczestników (zabawa/icebreaker),
- określa ramy spotkania,
- prowadzi dyskusję,
- aktywnie słucha każdego z uczestników,
- regularnie modli się o grupę,

Pomocnik lidera

- upewnia się, że uczestnicy posiadają wszystko, co potrzebne,
- dba o praktyczne aspekty funkcjonowania grupy,
- wnosi cenne myśli do dyskusji, ale nie mówi zbyt dużo (by okazać szacunek nieśmiałym uczestnikom),
- modli się w ciszy o serca uczestników podczas dyskusji w grupie,
- regularnie modli się o grupę,
- ufa, że Duch Święty będzie działał w sercach uczestników (Ewangelia Jana 16,13).

Środki

Aktywne słuchanie

- sprzyja poczuciu bezpieczeństwa – sprawia, że każdy czuje się swobodnie we własnym sposobie komunikowania się,
- dopatrywanie ukrytego sensu wypowiedzi,
- pełna dostępność (wszelkie uprzedzenia oraz oczekiwania należy odłożyć na bok),
- szczerze zainteresowanie każdym uczestnikiem,
- parafraza i podsumowywanie wskazują na uważne słuchanie: „Jeśli dobrze zrozumiałem, Twoim zdaniem...”.

Pytania otwarte

- „Co myślisz o dzisiejszym odcinku?”.
- A dla tych, którzy niekoniecznie myślą w ten sposób: „Jakie były wasze odczucia podczas oglądania filmu?”.
- Warto zadawać jak najwięcej pytań rozpoczynających się od słów: „jak? w jaki sposób? kiedy? który? kto? gdzie? a co, jeśli?”.

Atmosfera

Zasady należy ustalić na pierwszym spotkaniu i przypominać je podczas kolejnych sesji.

- Uprzejmość: staramy się zawsze dostrzec coś cennego w tym, co mówi dana osoba.
- Słuchanie: jesteśmy tutaj, by słuchać tego, co inni mają do przekazania (wszyscy uczymy się od siebie nawzajem!).
- Szacunek: proponujemy wypowiedzianie się w pierwszej osobie, tak by to, co dana osoba mówi, dotyczyło jej życia i zostało uszanowane przez innych.
- Poufność: to, co mówi się w grupie, zostaje w grupie.

3 Typy uczestników stanowiących wyzwanie

Uczestnik – gaduła

- Przerwyj delikatnie, choć stanowczo, aby zapobiec dominacji i zniechęceniu innych uczestników do włączenia się w dyskusję: „Dzięki za to, czym się podzieliłeś. Myślę, że cenne będzie poznanie opinii pozostałych osób”.

Uczestnik – milczek

- Nie bój się ciszy! Nie staraj się jej zapobiegać, wypełniając każdą chwilę potokiem słów. Uczestnicy potrzebują czasu na refleksję.
- Jeśli dyskusja się nie rozwija, pokieruj nią, zadając pytanie o konkretną scenę filmu: „Co najbardziej dotknęło cię w... (Postawa Mateusza? Reakcja Eden? Jeśli miałbyś możliwość spotkać się z Jezusem, jak byś się czuł? Co byś Mu powiedział?)”.

Uczestnik – nauczyciel lubiący poprawiać „złe odpowiedzi”

- Przypomnij mu o zasadzie wzajemnego szacunku: „Dziękujemy, że podzieliłeś się z nami swoimi przemyśleniami, ale chciałbym ci przypomnieć, że w tej grupie każdy ma prawo wyrazić swoje zdanie i nawet, jeśli się z czymś nie zgadzamy, powinniśmy szanować siebie nawzajem”.

3 Powody do radości

- Jeśli będziemy przed sobą szczerzy, możemy doświadczać przełomów!
- Mamy możliwość zawierania nowych przyjaźni.
- Możemy obserwować pracę wykonywaną przez Ducha Świętego.

*[Ludzie] są najbardziej chętni do szukania odpowiedzi na pytania,
kiedy mogą o nich swobodnie rozmawiać.*

- Thomas Macaulay -

The
CHOSEN
SEZON TRZECI

Wejdź na stronę
www.TheChosen.pl